

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea omului. Sunt Domnul Cel străpuns în trup cu cuie prin mâna omului necredincios, căci crucea Mea cea grea a fost și este necredința omului, nedragostea omului. Mi-e Duhul îndurerat pe pământ. Vin pe pământ cuvânt după două mii de ani de la trupul Meu cel răstignit pe cruce și nu găsesc credință pe pământ și nu găsesc dragoste, căci dragostea s-a sfârșit în om. Credința în Mine este omul blând și smerit cu inima, și care seamănă cu Mine la chip și la faptă și la dragoste, și care-și dă Mie viața, după ce el cunoaște cu înțelepciune minciuna cea de pe pământ, vremelnicia care-l ține rob pe om cu fața ei și cu lucrarea ei cea văzută, iar Eu, Domnul, sunt Cel îndurerat de la necredința omului și stau străpuns în trup și în duh de la voia omului care nu-L iubește pe Dumnezeu.

Mi-e Duhul îndurerat pe pământ și nu găsesc mângâiere de la om. O, până când, omule? Eu sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea ta și sunt străpuns în duh și în trup de la acest păcat al tău, și e grea de tot crucea Mea cea de la nedragostea ta. Vin pe pământ cuvânt și nu știu cum să fac cu tine ca să Mă crezi că Eu sunt acest cuvânt, așa cum Eu am fost Cel răstignit pe cruce cu cuie, căci așa a fost voia omului necredincios să facă pentru Mine. S-au scurs de atunci două mii de ani, și Eu iarăși vin și bat la inima omului, dar nu vin arătat, ci vin îmbrăcat în duh și în cuvânt, și cuvântul Meu este adevărul, și nu știu cum să fac cu tine, omule, ca să Mă crezi că Eu sunt acest cuvânt cu care bat la ușa ta, la inima ta străină de pacea Mea din tine, căci pacea Mea voiesc să ți-o dau când te strig ca să-Mi deschizi și ca să Mă crezi. O, te-ai făcut stăpân pe pământ și ți-ai făcut gospodăria ta pe el, iar pe Mine nici ca pe un străin nu Mă mai primești, nici ca pe un drumeț nu Mă mai adăpostești. O, nu mai știi să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru suflet, omule, și ești nemulțumit de Mine când nu Mă primești, și tu ești dator Mie pentru viață și nu vrei să iei de la Mine înțelepciune și să te naști din cer pentru ea, căci fără înțelepciunea Mea în tine, fără Duhul Meu în tine tu nu Mă primești, tu nu Mă cunoști, omule. Eu însă îți amintesc de sfinții Mei care au făcut și în pustiu și în loc umblat gospodăria lui Dumnezeu, iar ei s-au făcut slujitori sfințeniei Mele în ei pe pământ și s-au sfințit și Mi-au sfințit pământul și cerul, pământul cel de sub ei și cerul cel din jurul lor, și umblau cu trupul pe cer și pe pământ blânzi și smeriți cu inima așa cum sunt Eu, și mulțumiți trăiau ei în Duhul Meu.

Apleacă-te, omule, ca să-Mi auzi cuvântul și roagă-te lui Dumnezeu să-ți dea credință sfântă în venirea Mea după om, căci voia Tatălui Savaot este să-l trag pe om la Tatăl prin venirea Mea așa cum vine ea acum, purtându-Mă cuvânt peste pământ. Eu M-am născut Om pe pământ ca să Mă las răstignit de om și ca să înviez din moarte și ca să Mă duc la Tatăl iarăși și să-l trag pe om la Tatăl prin lucrarea Mea cu care stau pe pământ, prin puterea înțelepciunii cuvântului Meu, care are în el viața cea veșnică, omule sărac de viață. O, roagă-te lui Dumnezeu, omule, și cere-I să te ajute să nu mai fii tu, ci să fie Domnul în tine cu dragostea Lui, blând și smerit cu inima așa cum este El, și ca să te cunoască El apoi de adăpost al Său. Amin.

O, poporul Meu, Mă las cuvânt în mijlocul tău pentru tine și pentru tot omul de pe pământ, că plâng sfinții Mei de mila Mea când Mă văd stând blând și smerit cu inima și străpuns în duh și în trup de la voia omului care nu-L iubește, care nu-L miluiește pe Dumnezeu pe pământ. Eu sunt Domnul, iar omul este crucea Mea cea grea și nu voiește să se facă el mângâierea Mea sub crucea Mea, nu vrea omul să-Mi mulțumească pentru suflet și să Mă cunoască de Stăpân al vieții.

O, n-am fost suferit de om când am venit, și iată, vin și tot vin și nu încap cu omul să-i fac bine omului prin omul în care Eu Mă adăpostesc și călătoresc între oameni. La prima Mea venire am spus la cei pregătiți de Mine pentru oameni că oamenii care nu Mă vor primi pe Mine nu-i vor primi nici pe ei, și am spus că, ascultând de la ei, pe Mine Mă vor primi oamenii.

O, poporul Meu, grăiesc în mijlocul tău durerea Mea și a sfinților Mei. Învață, fiule, lucrarea mântuirii și mângâie-L pe Dumnezeu cu viața ta mântuitoare, căci oamenii nu-L primesc pe Dumnezeu și își fac pe pământ gospodăria lor, dar mântuirea nu se lucrează cu lucrare ca pe pământ, ci ea se capătă prin lucrarea ei în om, nu prin lucrarea omului. O, poporul Meu, lucrează, fiule, lucrarea alegerii tale, căci mântuirea se capătă cu lucrarea ei în om, nu cu lucrarea omului. Dau sfinții să se măsoare cu tine când îți văd alegerea ta, dar una e să se măsoare ei cu tine pentru darul Meu din mijlocul tău, și alta ar fi să dai să te măsoari tu cu ei când ai da să te pitești sub viața lor cu viața ta, căci iată, oamenii care se cred credincioși Mie și sfinților Mei dau să se măsoare cu sfinții pentru viața lor cea după plăcerea lor și spun că Maria Egipteanca a umblat goală, dar Eu îi spun omului că n-a fost și nu este om pe pământ mai îmbrăcat decât ea. Ea avea ca haină cerul, iar sfințenia avea de casă trupul ei. Ea asculta de sfințenie, nu asculta de trup, și a făcut aceasta pentru ca să pedepsească în însuși trupul ei toată viața ei deșartă, tot ce a fost ea până să fiu Eu, Domnul, în ea apoi.

O, poporul Meu, Mi-e Duhul îndurerat. Nici în mijlocul tău nu-Mi pot spune toată durerea, toată jalea Duhului Meu, pe care Mi-o împart tainic cu cei ce Mă poartă spre tine și spre om. O, duhul mângâierii nu mai este pe pământ, iar crucea Mea cea grea este necredința și nedragostea omului care-Mi face cruce Mie ca să fie el stăpân pe pământ și să se așeze el dumnezeu peste om și să-și aibă el gospodăria sa peste cele știute a fi locuri pentru cer, și pe care omul le strică, făcându-și lui gospodărie și nu Mie, așa cum templul de la Ierusalim s-a stricat de tot pentru că și-a făcut omul în el gospodăria sa și adunătura sa, și nu pe-a Mea, căci voia Mea este prin prooroci, și nu oricum este ea. Iată, și cei din casa în care Eu am trâmbițat prin trâmbița Mea Verginica au propășit prin Evanghelia Mea cu ea, și apoi nu M-au mai voit, și acum sunt ei acolo, iar Eu nu, și plâng în lături ca unul care nu are rod după truda lui. Îi aud gândind și zicând: „*Dar ce să facem cu casa asta? Să nu aibă ea folosire?*.” O, dacă n-au putut face în ea cer, pământ nici atât nu trebuia să facă în ea, căci pământ este pe pământ. Maria Egipteanca nu a avut templu ridicat în loc pustiu, dar și așa a făcut ea cer pe pământ, căci s-a făcut ea însăși templu pentru Dumnezeu, sfințindu-Mă pe Mine în ea ca pe Stăpânul ei și iubindu-Mă ca pe Dumnezeul ei, Care a mântuit-o pe ea de rău.

O, poporul Meu, una este să se măsoare sfinții cu tine, și alta este să te măsoari tu cu ei. O, tu să fii înțelept, fiule. Tu să fii blând și smerit cu inima și să Mă ai pe Mine de Stăpân al cugetului tău, al sufletului tău și al lucrării tale cea pentru mântuirea ta. Măsura ta Eu trebuie s-o măsoar, și ferice ție dacă știi această lucrare a înțelepciunii mântuirii, căci iată, cei de ieri și cei de azi răzvrățiți în poporul cuvântului Meu nu încetează să găsească nod în papură ca să nu Mă primească prin felul cum Eu vin ca să-Mi orânduiesc un popor și să-l veghez pe el prin cuvânt pentru fapta lui, pentru dragostea lui, pentru rodul Meu în el. Iar Eu, Domnul, le spun celor ce și-au pierdut și își pierd înțelepciunea prin judecată peste lucrarea Mea: vai celor nemulțumiți, care judecă și învinuiesc așezarea venirii Mele acum pe pământ, căci aceia își pierd înțelepciunea mântuirii și nu mai știu să gândească și să grăiască, de vreme ce înlăuntrul lor este plin de răzvrătire și de ne iubire, lipsit de duh iubitor de frați și de oameni, și iată, fiecare are după cum a fost și este fapta sa. Amin.

O, poporul Meu, Mi-e Duhul îndurerat. Învață-te frate pe frate smerenia inimii ca să-Mi poți înțelege durerea și să umbli în lumină, fiule, că Mă doare noaptea omului, Mă doare neascultarea omului, care este noaptea omului cel ne iubitor de lumina Mea. O, poporul Meu, fă-te mângâierea Mea sub crucea Mea cea grea și dă-Mi putere sub ea.

Sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea omului și sunt străpuns în trup și în duh de la voia omului care nu-L iubește pe Dumnezeu, dar tu mângâie-Mi suspinul, căci ucenic-mângâiere voiesc să-Mi fii tu, fiule al poporului Meu. Amin, amin, amin.

12/25-03-2007